

اکران مردمی عمار وشکست انحصار سینمایی

جشنواره عمار که از سال ۱۳۹۰ باهدف معرفی آثار سینمایی مستقل و انقلابی آغاز به کار کرد، به سرعت به یکی از مهم‌ترین رویدادهای سینمایی کشور تبدیل‌شد.این جشنواره،به‌ویژه باترکز بر سینمای مستندو موضوعات اجتماعی،فرصتی را برای نمایش فیلم‌هایی فراهم کرده که اغلب در رسانه‌های رسمی و سینماهای دولتی به حاشیه رانده می‌شوند.اکران مردمی به‌عنوان یکی از دستاوردهای مهم جشنواره عمار از دل همین رویداد بیرون آمد و با هدف ایجاد فضایی مردمی برای نمایش آثار توانست علاوه بر نمایش فیلم‌های مستقل به مبارزه با انحصار رسانه‌ای و سینمای دولتی بپردازد.

جشنواره عمار از همان ابتدا با رویکردی مستقل و مردمی، سعی در بازتعریف مفاهیم سینمایی در ایران داشت و به تدریج با گسترش فعالیت‌های خود، تبدیل به یک جریان سینمایی با هویت خاص شد. این رویداد نه تنها به معرفی آثار با مضامین اجتماعی و انقلابی پرداخته است، بلکه با توجه به محدودیت‌های موجود در عرصه سینمای رسمی به فضایی برای گفت‌وگوی فرهنگی میان سینماگران و مردم تبدیل شده است.

اکران مردمی عمار نه تنها یک روش جدید در نمایش فیلم‌هاست، بلکه یک حرکت اجتماعی و انقلابی است که از دل مردم و برای مردم شکل گرفته است. این رویکرد با بازگشت به ریشه‌های دهه ۶۰ با استفاده از ظرفیت‌های ساده و مردمی مانند آپارات‌ها و به‌ویژه در مواجهه با کم‌کاری رسانه‌های رسمی، در دهه ۹۰ با تولید مستندهایی که رسانه‌های رسمی حاضر به پخش آنها نبودند، دوباره جان گرفت و به عنوان یک جریان پر قدرت در سینمای انقلاب مطرح و از همان ابتدا به صورت خودجوش و غیررسمی آغاز و به تدریج به یک شبکه گسترده‌تر و هدفمندتر تبدیل شد.اکران مردمی نه تنها فضایی غیررسمی و خودجوش برای نمایش فیلم‌های فرهنگی و اجتماعی فراهم کرده، بلکه به عنوان یک ابزار را راستای تحول در سینما و فرهنگ کشور عمل کرده است. سینماهای دولتی معمولاً تحت تأثیر سیاست‌ها و چارچوب‌های مشخص هستند،اکران مردمی عمار اما بر خلاف سینماهای سنتی که معمولاً وابسته به ظرفیت‌های دولتی یا سازمانی هستند از ظرفیت مردم و فعالان فرهنگی به عنوان نیرویی مستقل و پراتزی بهره می‌برد. این شیوه باعث کاهش هزینه و دسترسی بیشتر مردم به فیلم‌هایی می‌شود که گاهی در مسیرهای رسمی و دولتی از آنها اجتناب می‌شود. به علاوه،اکران مردمی این امکان را به آثار مستقل و سینمای مستند می‌دهد تا در فضایی آزاد و بدون محدودیت‌های زمانی و مکانی، خود را به تماشاگران معرفی کنند. اما این تنها بخش اول ماجرا نیست؛ این جریان به هدف برجسته‌سازی واقعیات اجتماعی و دغدغه‌های مردم در سینمای انقلاب در تلاش است تصویری دقیق و صادقانه از جامعه ایران ارائه دهد.

برخلاف سینماهای غالب که گاه تصویری غیرواقعی و گمراه‌کننده از جامعه می‌سازند،اکران مردمی به دنبال بازتاب حقیقت زندگی مردم است و این ویژگی به آن ارزش‌های فرهنگی و اجتماعی بی‌نظیری می‌دهد. البته در مسیر این حرکت، چالش‌های بسیاری نیز وجود دارد؛ مشکلات فنی، موانع انحصاری در برخی مناطق، و کمبود منابع، اما این چالش‌ها هیچ‌گاه مانع از پیشرفت اکران مردمی نشده‌است،بلکه به کمک مدل‌های نوین، همچون هم‌فراپی فعالیت‌های استانی و شهرستانی، بسیاری از این مشکلات برطرف و اکران مردمی به یک شبکه گسترده و پویا تبدیل شده است. فیلم‌هایی مثل «هنگام»، «هنصور»، «موقعیت مهدی» و «قلب رقه» نشان‌دهنده ظرفیت بیکران این روش در جذب مخاطب و تأثیرگذاری بر فرهنگی هستند. با فروش بالا و استقبال گسترده از این آثار روشن است که اکران مردمی نه تنها به یک مدل موفق در صنعت سینما تبدیل شده، بلکه به شکلی عمیق در فرهنگ اجتماعی ایران ریشه دوانده است. اکران مردمی عمار با در نظر گرفتن چالش‌ها و فرصت‌های پیش‌رو، به‌عنوان یک حرکت انقلابی در سینمای ایران شناخته می‌شود که نه تنها روش‌های توزیع و تولید را دگرگون کرده، بلکه فضای جدیدی را برای تجربه و درک سینمای در راستای اهداف انقلاب اسلامی فراهم کرده است. این حرکت، یک گام بزرگ به سمت تغییر ساختارهای سنتی سینما و بازتعریف مفاهیم سینمای اجتماعی در ایران است.

پوستر فیلم سینمایی «شمال از جنوب غربی» رومانی شد

هم‌زمان با برگزاری چهل و سومین جشنواره فیلم فجر، پوستر فیلم سینمایی «شمال از جنوب غربی» به کارگردانی حمید زرگر نژاد و تهیه‌کنندگنیمهدی مددکار باطراحی از محمد روح‌الامین رومانی شد. شمال از جنوب غربی محصول سینماهای فرهنگی روایت فتح و تهیه شده در انجمن سینمای انقلاب و دفاع مقدس است و با استقبال مخاطبان و منتقدان روبه‌رو شده‌است. در خلاصه داستان آمده: مشکل ما این‌ه که باید درد دلامون سر بسته بمونه...